

Metoda zlatého standardu

Zlatý standard (nebo též "Metoda zlatého standardu") znamená v medicíně referenční metodu pro danou diagnózu. Jedná se tedy o nejlepší diagnostickou metodu dostupnou za rozumných podmínek. Stejný termín se používá i pro "ideální" diagnostickou metodu umožňující jednoznačně rozdělit populaci na nemocné a zdravé bez ohledu na to, jak složité a nákladné nebo rizikové vyšetření je (biopsie, kontrastní zobrazovací metody, pitva) ^[1]. Termín tedy není jednoznačný a jeho význam by měl být vždy odvozen z kontextu.

Hypotetický ideální "zlatý standard", tedy dokonalá diagnostická metoda, by měla mít senzitivitu 100 %, tedy schopnost správně zachytit všechny nemocné jedince a nemít žádné falešně negativní výsledky. Současně by měla taková metoda mít specifitu 100 %, tedy neoznačit jako pozitivního toho jedince, který je ve skutečnosti zdravý, čili nemít falešně pozitivní výsledky. V praxi žádné takové "perfektní" diagnostické metody neexistují.

Jak se diagnostické metody vyvíjejí, může se metoda "zlatého standardu" měnit. Například pro diagnostiku aneurysmatu hrudní aorty bývala metodou zlatého standardu arteriografie, která měla senzitivitu přibližně 83 % a specifitu kolem 87 %. Na základě vývoje NMR se stala zlatým standardem magnetická rezonanční angiografie, která má senzitivitu 95 % a specifitu 92 %.

Odkazy

Reference

1. Kolektiv autorů, Statistické metody v biomedicínském výzkumu, Ústav lékařské biofyziky Lékařská fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, citováno 2.8.2012, dostupné on-line (<http://ulb.upol.cz/prednasky/zua11/xxstatistika.pdf>)

Použitá literatura

- [https://en.wikipedia.org/wiki/Gold_standard_\(test\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Gold_standard_(test))